

Άνθρωποι - Ζώα - Φύση

Από τον Ανθρωποκεντρισμό στον Οικοβιοκεντρισμό

Μια εκδήλωση για τα δικαιώματα της φύσης και της ζωής

Συμπολίτες μας, αγαπητοί φίλοι και φίλες μας, είμαι η Μηνακούλη Ρόζα από το ΠΟΦΥΖΩ. Οι σύλλογοι ΠΟΦΥΖΩ, ΠΟΛΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΣΟΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, σας καλωσορίζουν και σας ευχαριστούν που βρίσκεστε στη σημερινή τους εκδήλωση. Ευχαριστούμε πολύ τον κο TOM REGAN, πρωτοπόρο φιλόσοφο του κινήματος για τα δικαιώματα των ζώων στις ΗΠΑ και διεθνώς, και τη σύζυγό του, που έκαναν ένα τόσο μεγάλο ταξίδι για να βρεθούν σήμερα κοντά μας. Ευχαριστούμε επίσης και τους κ.κ. Θεοδόση Πελεγγρίνη, Ευάγγελο Πρωτοπαπαδάκη και κα Έλενα Παπανικολάου, διδάκτορες της φιλοσοφικής σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών που μας τιμούν με τη συμμετοχή τους.

Στη φιλοσοφική σχολή στηρίζουμε τις ελπίδες μας για την εδραίωση μιας νέας ηθικής απέναντι στη φύση, στα ζώα και στον άνθρωπο. Ο καθηγητής της φιλοσοφίας το πανεπιστήμιο Du Sussex Patrick Corbett, διδάσκει «απαιτούμε τώρα οι μεγάλες αρχές της ελευθερίας, της ισότητας, και της αδελφότητας να περιλάβουν και τα ζώα. Η δουλειά και η σκλαβιά των ζώων θα πρέπει να συναντηθεί στα νεκροταφεία του παρελθόντος, με τη δουλειά και τη σκλαβιά των ανθρώπων».

Ο Πορφύριος ο Τύριος, νεοπλατωνικός φιλόσοφος, στο λόγο του περί αποχής εμψύχων (ακρεοφαγίας) κάνει αναφορά:

- στα προϊστορικά κοινόβια ακρεοφαγίας που απέφευγαν να τρώνε τα συγγενή τους είδη.
- στον Τριπτόλεμο, τον πιο παλιό νομοθέτη των Αθηνών, ο οποίος είχε θεσπίσει τους εξής νόμους: «τους γονείς να τιμάτε, τους θεούς με καρπούς να ευχαριστείτε, τα ζώα να μην τρώτε», και επίσης
- στον Αθηναίο νομοθέτη Δράκοντα, που έπρεπε κατά τους νόμους του, οι προσφορές προς τους θεούς να είναι απαρχές καρπών και οι τιμές προς τους ήρωες χοές πελάνων.

Ούτε το σκύλο μου, τον Κιστούρ, θέλω να φέρνω στη μνήμη μου, έτσι όπως τον είδα για τελευταία φορά. Τα σκυλιά μας, τα Ογκάρ Αφγκάν, είναι μια περηφάνια, μεγαλόσωμα, λεπτόκορμα, οξύρυγχα, με απαλό μπεζ τρίχωμα, και με ένα περπάτημα απόλυτα αρχοντικό. Όταν ο Κιστούρ κατάλαβε πως δεν μπορούσα να μετακινηθώ, αφού ήμουν εγκλωβισμένος κάτω από ένα δοκάρι, ήρθε και στάθηκε πλάι μου. Έβλεπα το τρίχωμά του να τυλίγεται στις φλόγες, άκουγα τα υπόκωφα γρυλίσματα του πόνου του. Παρότι τον πρόσταξα να φύγει, τα μάτια του παρέμειναν σταθερά καρφωμένα πάνω στα δικά μου, μέχρι που έσβησε κάθε εικόνα από μπροστά τους. Κι έτσι ο Ταμζίρ, ο Αφγανός πρόσφυγας, είδε το σκύλο του να χάνεται και να γίνεται ένα με τη φωτιά. Όπως ένα με τη φωτιά έγινε και η μάνα αρκούδα, στη φωτιά της Valia Calda, στην Πίνδο, πριν μερικά χρόνια, όταν μάταια προσπαθούσε να απεγκλωβίσει το αρκουδάκι της. Οι κάτοικοι της Βωβούσας, τις έριχναν πέτρες, φώναζαν έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την κάνουν να φύγει. Αυτή όμως έγινε στάχτη μαζί με το παιδί της. Μια άλλη μάνα στάθηκε πιο τυχερή, στο Έσσεξ της Μ. Βρετανίας. Ένα μικρό αλεπουδάκι, μόλις τριών μηνών, πιάστηκε στο δόκανο που είχαν στήσει οι κυνηγοί. Παρά τα τραύματά του και το γεγονός ότι παρέμεινε παγιδευμένο δύο ολόκληρες εβδομάδες, κατάφερε να επιζήσει. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ της Daily Mail, ερχόταν η μητέρα του καθημερινά το τάιζε και του έγλυφε τις πληγές του.

24 Ιουνίου 2009, 17.00 - 21.00

Ελληνοαμερικανική Ένωση: Μασσαλίας 22, Αθήνα

Άνθρωποι - Ζώα - Φύση

Από τον Ανθρωποκεντρισμό στον Οικοβιοκεντρισμό

Μια εκδήλωση για τα δικαιώματα της φύσης και της ζωής

Αυτά είναι τα ζώα που μέχρι πρότινος οι ειδικοί μας λέγανε ότι τα ζώα δεν έχουν συναίσθηση και ό,τι έκαναν το έκαναν ενστικτωδώς για την επιβίωσή τους. Ευτυχώς τελευταίως, όλο και περισσότεροι επιστήμονες υποστηρίζουν και αποδεικνύουν ότι τα ζώα αισθάνονται, συναισθάνονται και υποφέρουν ακριβώς όπως και εμείς. Απολαμβάνουν τη ζωή, το φαγητό και τον έρωτα, δυστυχούν και ευτυχούν, ακριβώς όπως και εμείς. Και μάλιστα νιώθουν και τύψεις ακριβώς όπως και εμείς.

Το τι είμαστε εμείς είναι γνωστό τοις πάσι. Δεν έχει σημασία αν η ζωή μας προήλθε από τους ωκεανούς ή είναι σπορά από το διάστημα, ή αν βρέθηκε ή δεν βρέθηκε ο χαμένος κρίκος της ανθρώπινης εξέλιξης. Σημασία έχει πως ο θηριωδώς άγριος πολιτισμός μας, ο κόσμος μας, ένας κόσμος δικαίου γεμάτος αντιφάσεις, που η οικονομία του στηρίζεται στη λεηλασία του πλανήτη και των πλασμάτων του, άρπαξε τα ζώα και τα έκανε τραγανιστά μπριζολάκια, και εξαιρετικούς μεζέδες για τα πολιτισμένα πιάτα μας. Τα έκανε ρούχα, καπέλα, τσάντες, ζώνες, παπούτσια, καλλυντικά, κλόουν, εργοστάσια γαλακτοκομικών προϊόντων, φαρμάκων και ανθρώπινων ανταλλακτικών, ζωντανά εκθέματα, αιώνια φυλακισμένα για τα αδηφάγα ανθρώπινα μάτια μας σε ζωολογικά πάρκα, σε ενυδρεία, σε δελφινάρια, ερπετάρια, τα έστειλε στην κόλαση των πειραματικών εργαστηρίων, όπου τα πετσοκόβουν, τα κατακρεουργούν, τα πολτοποιούν, τα συνθλίβουν, τους αφαιρούν τα όργανά τους, τους κόβουν τις φωνητικές τους χορδές για να μην ενοχλούνται από τα ουρλιαχτά τους. Η ανηθικότητα της επιστήμης σε όλο της το μεγαλείο. Τα έβαλε στα σπίτια μας, ως ζωντανά διακοσμητικά αντικείμενα. Τα pet shop όλα τα πουλούν. Ψάρια για τις γυάλες μας, κουνελάκια, ιγκουάνα, σκιουράκια για τα σαλόνια μας, ταραντούλες και αράχνες για τις πεθερές μας, μικρούς βόες και χαμστεράκια για τα παιδιά μας, πουλάκια στα κλουβιά για τα μπαλκόνια μας. Εδώ ο καλός εκδοροσφαγέας, όλα τα σφάζω και όλα τα πουλάω, περάστε κόσμε, ελάτε να φάτε την αγωνία τους και να καταπιείτε τον πόνο τους, και η αγριότητα συνεχίζεται. Ο κόσμος μας ακρωτηριάζει τη σεξουαλική τους ζωή και δεν τρέχει τίποτα. Αυτά είναι ζώα, δεν είναι σαν και εμάς. Και μάλιστα στην Ολλανδία, το κόμμα υπέρ των ζώων, όταν κατάφερε να βγάλει δύο βουλευτές, ένας από τους πρώτους στόχους του, ήταν να σταματήσει τους ευνουχισμούς χωρίς αναισθητικό, των χοίρων, που υποβάλλονται σε στείρωση κάθε χρόνο στη χώρα αυτή. Δηλαδή, οι χοίροι έχουν δικαίωμα στο μη πόνο, αλλά δεν έχουν το δικαίωμα να κρατήσουν τους όρχεις στους. Είναι μακρύς και άμετρος ο κατάλογος των παθών των ζώων. Και ας μη μιλήσουμε για τους γενετιστές, οι οποίοι άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου και οργιάζουν. Φτιάχνουν γονιδιακές σουπες, ανακατεύουν φυτικά και ζωικά γονίδια. Π.χ. η ντομάτα είναι μείξη γονιδίων ντομάτας, σολομού και σκορπιού.

Επεμβαίνουν στα γονίδια διαφόρων ζώων, ως επί το πλείστον αρνιών και γουρουνιών, όταν αυτά βρίσκονται σε εμβρυϊκή κατάσταση, ώστε να παράγουν φάρμακα και ανθρώπινα ανταλλακτικά. Και η ιστορία συνεχίζεται με τις τερατογενέσεις που πραγματώνονται στα εργαστήριά τους.

Ήρθε πλέον η ώρα να αναλογιστεί η ανθρωπότητα τα τραγικά της λάθη, να τα εξοβελίσει και να καταλάβει πόσο τραγικό είναι ένα αβλαβές και φιλικό προς τον άνθρωπο ζώο να φονεύεται μόνο και μόνο για να ικανοποιηθεί η λαιμαργία μας.

Ήρθε πλέον η ώρα οι άνθρωποι να αποδεχθούμε τη θνητότητά μας και να καταλάβουμε ότι το αθάνατο νερό ή το ελιξίριο της ζωής, είναι ένας μύθος και σίγουρα δεν θα το βρούμε βασανίζοντας τόσο άσπλαχνα και άκαρδα τα ζώα. Και να προχωρήσουμε έχοντας τα ζώα στο πλάι μας, σαν αληθινούς συντρόφους και όχι σαν αντικείμενα ή αναλώσιμα υλικά.

24 Ιουνίου 2009, 17.00 - 21.00

Ελληνοαμερικανική Ένωση: Μασσαλίας 22, Αθήνα

Άνθρωποι - Ζώα - Φύση

Από τον Ανθρωποκεντρισμό στον Οικοβιοκεντρισμό

Μια εκδήλωση για τα δικαιώματα της φύσης και της ζωής

Ήρθε πλέον η ώρα η ανθρωπότητα να απεμπλακεί από τον ανθρωποκεντρισμό της, τα γένη των ανθρώπων να σεβαστούν τα γένη των ζώων στις παράλληλες πορείες τους προς το κοινό τους μέλλον στον πλανήτη Γη. Και όπως έλεγε ο Πάτερ Κοσμάς ο Αιτωλός «τα πτηνά είναι για τον ουρανό, τα οψάρια για τη θάλασσα, τα χερσαία ζώα για τη στεριά και η αγάπη για όλα τα πλάσματα της Γης».

Απαιτούμε τώρα έναν κόσμο δικαίου χωρίς αντιφάσεις για τον πλανήτη, τα ζώα και εμάς. Έναν κόσμο ειρήνης δικαιοσύνης και ευτυχίας. Ελπίζουμε σε μια νέα ηθική, σε μια νέα φιλοσοφία που θα μας οδηγήσει στο δρόμο της αβλάβειας και της αγάπης. Για τη φύση, τα ζώα και τον άνθρωπο.

«Αν δεν ελπίζουμε, το ανέλπιστο δεν θα το βρούμε ποτέ» Ηράκλειτος

Εμείς ελπίζουμε και απαιτούμε σεβασμό και αγάπη, στη φύση και στη ζωή, μικρή και μεγάλη, με κάθε μορφή και σχήμα.

Αν έχεις κάτι να πεις στους ανθρώπους, πες το. Δεν έχει σημασία πως το πεις... Πες το, ας το να κυλήσει κι αυτό θα πάρει το δρόμο του.

Ευχαριστώ.

24 Ιουνίου 2009, 17.00 - 21.00

Ελληνοαμερικανική Ένωση: Μασσαλίας 22, Αθήνα